

AZ ERDŐ

TARTALOM

<i>Tömpe István</i> : Az októberi határozatok szellemében	381
<i>Keresztesi Béla</i> : Az erdészet a moszkvai mezőgazdasági kiállításon	385
<i>Mosonyi István</i> : A Román Népköztársaság erdészete	398
<i>Madas András</i> : Beszámoló a Csehszlovák Köztársaságban tett tanulmányútról	404
<i>Szalontai Béla</i> : Lengyel gyantatermelés	407
<i>Fekete Gyula</i> : Védberdővezetek, mezővédő erdősávok telepítése a Bolgár Népköztársaságban	410
<i>Mátyás Vilmos</i> : Románia erdészeti maggazdálkodása	414
<i>Pásztor László</i> : A csehszlovákiai tanulmányút tapasztalatai	415
<i>Bánky Gyula</i> : A tisztítások végrehajtása és kijelölése a Mátrában	418
Címkép és zárókép: A „Pátrácos“ bükkös erdőrésze a pusztavámi erdészet kerületében.	

СОДЕРЖАНИЕ

ТЭМПЕ ИШТВАН : В свете октябрьских решений ЦК Партии Венгерских Трудящихся	381
КЕРЕСТЕШИ БЕЛА : Лесное хозяйство на московской Сельскохозяйственной Выставке	385
МОШОНЫИ ИШТВАН : Лесное хозяйство Народной Республики Румынии	398
МАДАШ АНДРАШ : Отчет об учебном поезде в Народной Республике Чехословакии	404
САЛОНТАИ БЕЛА : О производстве жиницы в Польской Народной Республике	407
ФЕКЕТЕ ДЮЛА : Закладка государственных лесных полос и полезачитных лесонасаждений в Народной Республике Болгарии	410
МАТЯШ ВИЛМОШ : Лесосеменное дело Румынии	414
ПАСТОР ЛАСЛО : Опыт учебной поездки в Чехословакии	415
БАНКИ ДЮЛА : Проведение осветления и определение его мест в горах Матра	418
<i>На блэжске</i> : Буковый участок „Патрацнош“ в районе Пуставамского лесничества	

S O M M A I R E

<i>I. Tömpe</i> : Selon l'esprit des décrets d'Octobre	381
<i>B. Keresztesi</i> : La sylviculture à l'Exposition de l'Agriculture à Moscou	385
<i>I. Mosonyi</i> : La sylviculture de la République Populaire Roumaine	398
<i>A. Madas</i> : Rapport sur le voyage d'étude faite dans la République Populaire Tchécoslovaquie	404
<i>B. Szalontai</i> : Le gemmage polonais	407
<i>Gy. Fekete</i> : Établissement des ceintures protectrices, abris brise-vents dans la République Populaire Bulgare	410
<i>V. Mátyás</i> : Aménagement forestier des grains de la Roumanie	414
<i>L. Pásztor</i> : Les expériences du voyage d'étude dans la Tchécoslovaquie	415
<i>Gy. Bánky</i> : Execution et designation des éclaircissements dans la Matre... ..	418
En couverture: Forêt de Haute „Pátrácos“ du rayon forestier Pusztavám	

AZ ERDŐ — Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa.

Szerkesztőbizottság:

BABOS IMRE, JABLÁNCZY SÁNDOR, KÁLDY JÓZSEF, KERESZTESI BÉLA (felelős szerkesztő)
KOCSÁRDI KÁROLY, LÁDY GÉZA, MADAS ANDRÁS, PÁRIS JÁNOS, SALI EMIL,
TÖMPE ISTVÁN

Felelős kiadó:

A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat igazgatója

Szerkesztőség:

Budapest, V., Kossuth Lajos-tér 11. Földművelésügyi Minisztérium

Kiadóhivatal:

Budapest, V., Vécsey-utca 4. Telefon: 122-790. MNB. fiókszám: 46.

Megjelent 1000 példányban

Előfizetési ára egy évre: 60 Ft, félévre 30 Ft. Megjelenik minden hónapban
 Felelős kiadó: A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat igazgatója

27761/L1002 - Révai-nyomda, Budapest, V., Vadász-utca 16. (Felelős: Nyáry Dezső)

Az októberi határozatok szellemében

TÖMPE ISTVÁN
országos erdészeti főigazgató

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének októberi ülése hazánk szocialista építése, a dolgozók állandóan emelkedő életszínvonala szempontjából *rendkívül* nagy jelentőségű. Az októberi határozatok alá-húzzák az 1953. évi júniusi határozatok helyességét, az új szakasz politikájának helyességét. Mindenki előtt világos módon ítélik el a júniusi határozatokkal szembenálló nézeteket, az ellenállást, ingadozást és liberálist, amelyek az új szakasz politikájának megvalósítását gátolják. Az októberi határozatok egyben az *új szakasz* eredményes megvalósításának útját is megmutatják.

Az októberi határozatok nemcsak általában, hanem különösképpen is vonatkoznak az erdészet területére, amely feladatai teljesítésével gyorsan elősegítheti az új szakasz politikájának érvényesítését. Népköztársaságunk Minisztertanácsa ez év májusában az erdőgazdasági termelés fejlesztéséről szóló határozatában leszögezte feladatunkat: „Az ország meglévő erdei évi fatermésének növelésével és új erdőtelepítésekkel, fásításokkal biztosítani kell *nagyobb mennyiségű, jobb minőségű és olcsóbb fa, valamint egyéb erdei termékek termelését a lakosság és a népgazdaság számára.*“

Ezekben a feladatokban fejezhető ki az erdészet állásfoglalása és célkitűzése a júniusi határozatok, az új szakasz politikájával kapcsolatban. Ezek a célkitűzések megfelelnek az októberi határozatok szellemének is. Azonban mégsem mondhatjuk, hogy az erdészet területén elvi következetességgel érvényesítettük volna ezt a politikát. Nem egyszerűen azért, mert az erdészet sem kapta meg a termelés fejlesztéséhez szükséges anyagi eszközöket abban az arányban, mint az elő volt írva, hanem alapvetően azért, mert nem ismertük fel, hogy a szocializmus építésének általános politikája alá kell rendelni az erdészet gazdaságpolitikáját is.

1953. júniusa óta komoly fordulatot hajtottunk végre az erdészet területén, elsősorban a munkás-paraszt szövetség megszilárdítása irányában. Intézkedéseink a parasztság egy részét már érdekeltté tették a fásításban: ez év őszén — nem számítva a termelőszövetkezetek, községek nagymértékű fásításait — az egyénileg dolgozó parasztok *több mint 10 millió* csemetét és suhángot ültettek el. Ha csemete- és suhángtermelésünk ebben az esztendőben nagyobb lett volna, úgy számításunk szerint 20—25 millió csemetét és suhángot ültettek volna el az egyénileg dolgozó parasztok.

De elért eredményeink mellett látnunk kell, hogy a politikai és közgazdasági összefüggések elegendő ismeretének hiányában sorainkban is ingadozás és ellenállás mutatkozott. A szolnoki erdőgazdaság egyes vezetői hosszú időn keresztül nem értették meg, hogy fásítaniok kell mezőgazdasági területek erdősítése helyett. Sok erdőgazdaságban az állami kezelésbe vett erdők tulajdonosainak csak húzódozva fizették ki a tiszta jö-

vedelmet és adták ki a fajárandóságot. A főigazgatóság egyes vezetői a MT. 1038-as határozatának szellemét meg nem értve olyan végrehajtást javasoltak, amely a parasztságnak a fásításban való érdekelttségét megszüntette volna.

A Központi Vezetőség októberi határozatai tisztázzák úgy elvileg a feladatokat, mint gyakorlatilag azok végrehajtásának módjait. Az erdészeti vezetőinek legfontosabb feladata az októberi határozatok mélyreható *tanulmányozása* és azok *helyes alkalmazása* munkájukban. Csak az a vezető tud tartósan eredményes munkát végezni, aki megértette és magáévá tette az októberi határozatokat és azokat minden intézkedésében *elvi következetességgel* érvényesíti.

A feladatok között továbbra is első helyen áll a munkás-paraszt szövetség további megerősítésére és megszilárdítására vonatkozó törekvésünk. Az erdőgazdaságok és erdészetek vezetőinek a terv keretein belül és terveik túlteljesítésével további és szorosabb kapcsolatot kell teremteniök a helyi tanácsok és a Hazafias Népfront szervein keresztül a termelőszövetkezeti és az egyénileg dolgozó parasztsággal. Örködni kell az ezirányú utasítások betartásán, hogy a parasztság *bizalma* az állam erdőgazdaságaiban, erdészeti vállalataiban és *érdekelttsége* a fásításban, valamint a fiatalosok védelmében *megszilárduljon*.

Lehetővé kell tenni számukra többek között, hogy a régi vágásterületeken elfekvő nagy mennyiségű gallyat, rőzsét és tuskót részes alapon kitermelhessék. A falusi kisiparosokat, a bognárokat, stb. el kell látniök faanyaggal. Lehetőséget kell nyújtaniök a parasztság számára az erdei melléktermékek begyűjtésére. Élő sövények, kerítések felállításával meg kell védeni földjeiket a vadkároktól, ki kell elégíteni fásítási igényeiket akácban és nyárban stb.

Az erdészeti egész területén meg kell teremtenünk az októberi határozatok alapján azt az elvi egységet, amely biztosítja az erdészeti fő feladatának egyértelmű értelmezését és érvényesítését. Mind a főigazgatóságon, mind az erdőgazdaságokban, fűrész- és lemezipari és más vállalatoknál a társadalmi egyesületek segítségével vitákat kell rendezni azokról a kérdésekről, amelyekben különbözőek a felfogások. Ilyen fontos kérdés például az, hogy hazánk anyagban szegény ország, *kevés* fája van. Ennek a kérdésnek a tisztázása avval kell járjon, hogy megszűnjön az erdőgazdaságoknál és a fűrészeken a sok selejt, a sok átdolgozás. A fa egy része kézen-kezen eltűnik és nem oda küldik, ahol azt a legjobban fel tudják használni. Nem egyedül a szállítási távolságok csökkentését kell célul kitűzni, hanem azt, hogy minden fűrészüzem a körzetében lévő erdőgazdaságokkal álljon szoros kapcsolatban és az üzem és az erdőgazdaság adottságainak megfelelő ütemességgel biztosítsa a faanyag legjobb felhasználását. Úgy mint ezt a Nyugatmagyarországi Fűrészek a szombathelyi, sárvári és más erdőgazdaságokkal példásan teszik.

További ilyen fontos kérdés az erdőgazdaságok gépesítésének ügye, amely rosszul áll annak ellenére, hogy ebben az esztendőben sok gépet, motorfűrészstb. kapott az erdőgazdaság. A gépek legjobb felhasználását akadályozza, hogy bérpolitikánk nem a dolgozó érdekelttségét és így a termelékenység emelését, az önköltség csökkentését érvényesíti intézkedéseivel, hanem mesterséges akadályokkal gátolja azt. A motorfűrészkezelők helyes bérezése csak hónapokig tartó vita után oldódott meg a főigazgató-

ságon. Ennek egyik következménye az volt, hogy októberben a lakosság tüzelővel való ellátásában súlyosan lemaradtunk.

Azoknak a kérdéseknek felvetése, megvitatása és a helyes álláspont kialakítása — amelyek gátolják fő feladataink következetes végrehajtását — *nem egyedül* a főigazgatóság vezető dolgozóinak a feladata. Helytelen az a gyakorlat az erdészet területén is, amely szerint egyes vezetők eldöntik a kérdéseket és az apparátus azt végrehajtja. Közös munka kell, hogy legyen az még akkor is, ha a viták hosszúak, ha a helyes elvi álláspont és gyakorlati végrehajtás kialakítása hosszabb ideig tart. A vezetőknek ezekben az alapvető kérdésekben több türelmet kell tanúsítaniuk és sokkal több bizalommal kell lenniük az erdőgazdaságok, fűrész- és lemezipari és más vállalatok vezetői és dolgozói iránt.

A dolgozók életszínvonalának emelése előtt álló akadályok legyőzése sem érhető el más úton. A dolgozók részleteiben kell, hogy megismerjék a termelékenység emelésével és az önköltség csökkentésével járó *nehézségeket*. A vezetőktől függ, hogy a dolgozók ezeket megismerjék és a nehézségek legyőzéséből a maguk részét vállalják. De a nehézségek legyőzése szocializmust építő hazánkban nem járhat azzal, hogy csökken a dolgozók életszínvonala, bére, keresete. Ellenkezőleg! A dolgozókkal együttesen legyőzve a nehézségeket, az emelkedni fog. S mi számíthatunk a dolgozókra. Ha csak az ez év első negyedére gondolunk, amikor a rendkívül nehéz időjárási viszonyok ellenére a dolgozók lényegében teljesítették a tervet, mindenkinek bizalma lehet abban, hogy az erdészet dolgozói kiveszik részüket a nehézségek leküzdéséből.

Az erdészet munkáját úgy kell végezze, hogy a parasztság anyagi érdekelttségét a mezőgazdaság fejlesztésében elősegítse. A szőlőkarót pl. az 1955. évre nem szabad úgy tervezni, hogy az egyenletesen legyen elosztva az év négy negyedére, mert ismert, hogy a szőlőkaró az első félévben kell. A termelészövetkezettekkel előnyös szerződéseket kell kötni a tél idejére a fakitermelést és a közelítést illetően stb., stb.

Feladataink olyan jellegűek, hogy azok, mint ezt a Minisztertanácsnak az erdőgazdasági termelés fejlesztéséről szóló határozata is aláhúzta — *nemcsak* az erdőgazdasági termelés fellendítésének az alapját teremtik meg — hanem „*közvetve elősegítik a mezőgazdaság fejlesztéséről szóló határozat végrehajtását*“.

A feladatok megoldásának egyik alapvető feltétele, hogy az erdészet apparátusa fegyelmezett legyen. Nem a parancsszóra alapozott fegyelmre kell gondolni, hanem arra a fegyelemre, amely a nagy jelentőségű feladatok felismeréséből, nehézségek legyőzésére irányuló akarattól adódik. Természetesen nem lehet eltekinteni az állami vállalatok kötelező fegyelmitől. A fegyelemnek olyannak kell lennie minden fokon, hogy szégyen legyen a rossz munka, a lopás, pazarlás, hogy dicsőség legyen a jó munka, a tervek túlteljesítése, a takarékoság. Olyan fegyelmet kell teremteni, mellyel a termelőeszközöket jó karban tartják és maximálisan kihasználják, amellyel az anyagellátást időben biztosítják és amellyel a munkaidőt céltudatosan felhasználják.

Az erdészet területén annak ellenére, hogy még kevés gép van és azok sok helyütt elavultak, a helyzet kezd lassan megváltozni.

Több gépünk van, mint az előző esztendőkből volt és így az erdészet, de különösen az erdőgazdaság területén a munka termelékenységé-

nek emelését ma már nem kell egyedül szervezeti intézkedésektől, a munka intenzitásának fokozásától várni, hanem elsősorban a gépek és eszközök jobb kihasználásától.

A termelés irányítóinak, de elsősorban az erdészet vezetőinek állandó gondjuk kell legyen a meglévő gépek legjobb kihasználása, azok munkájában *a dolgozók anyagi érdekelttségének biztosítása*, mert ezen keresztül jelentősen *emelhetik a termelékenységet és csökkenthetik az önköltséget*. Biztosítani kell a főigazgatóságnak az erdőgazdaságok, a fűrész- és falemezipari és egyéb vállalatoknál a munka termelékenysége emelésének, az önköltség csökkentésének ilyen irányú előfeltételeit.

Evvel függ össze szorosan, hogy az erdészet ár- és bérrendszere nem ösztönöz eléggé a fontos közszükségleti és exportcikkek termelésének növelésére. Felül kell vizsgálni ezt a területet is és *„a bérek és prémiumok olyan megállapítására kell törekedni, amely fokozza a dolgozók érdekelttségét megfelelő minőségű és választékú termékek előállításával, a termelékenység növelésével, az anyagtakarékossággal, az önköltség leszorításával“*. (K. V. határozatából.)

A Központi Vezetőség határozata nagy figyelmet szentel a vezetés kérdésének. *„Az új szakasz gazdaságpolitikája eredményes megvalósításának, az átmeneti nehézségek sikeres leküzdésének egyik legfontosabb tényezője a vezetés határozottsága és céltudatossága. Ennek tudatában harcot kell folytatni a gazdasági vezetés módszereinek sikeres megjavításáért.“*

A határozat érvényesítésének kifejezése az Elnöki Tanácsnak az a nagyjelentőségű döntése, amely a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Főigazgatóságát önálló főigazgatósággá, közvetlenül a Minisztertanácshoz tartozó Országos Erdészeti Főigazgatósággá emelte. A Főigazgatóság feladata, hogy az erdőgazdaságok, a fűrész- és lemezipari és más vállalatok és intézmények vezetőivel együtt érvényesítse a Központi Vezetőség határozatát, amely aláhúzza, hogy: *„A felelős gazdasági posztokra meggondolt, bátran kezdeményező, önállóan gondolkozó, lelkes elvtársakat kell állítani, akik el vannak szánva az új szakasz politikájának erélyes és gyors megvalósítására. Biztosítani kell a gazdasági irányítás szilárdságát; ki kell küszöbölni az elhamarkodott, egymásnak sokszor ellentmondó intézkedéseket, a sorozatos tervmódosításokat. Véget kell vetni annak, hogy a gazdasági vezetők egy része gyakran felelőtlenül jár el, vagy tehetetlennek mutatkozik, s biztosítani kell, hogy minden gazdasági vezető saját munkaterületén önállóan rendelkezék és teljes mértékben vállalja is a személyi felelősséget a reá bízott feladatok megvalósításáért, a fegyelem fenntartásáért, a mennyiségi és minőségi előirányzatok pontos teljesítéséért.“*

★

A Központi Vezetőség októberi határozatai, mint ezt a Hazafias Népfront Kongresszusa és a tanácsválasztás eredményei is bizonyítják, hazánk dolgozó népét mozgósították az új szakasz politikája érdekében. Az erdészet sok tízezer dolgozója ebből a nagy nemzeti feladatból ki akarja venni a részét és tervei teljesítésével és túlteljesítésével ennek bizonyítékát is fogja adni.